

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Jornada Mundial del Malalt

Sant Joan Pau II va instituir el 13 de maig de 1992 la Jornada Mundial del Malalt, que se celebraria cada any el dia 11 de febrer, dia de la Mare de Déu de Lourdes. L'objectiu era múltiple: sensibilitzar sobre la necessitat d'assegurar la millor assistència possible als malalts; ajudar el malalt a valorar i assumir el sofriment; fer que les diòcesis, les comunitats cristianes i les famílies religioses es comprometin en la pastoral sanitària de manera especial; afavorir el compromís del voluntariat; recordar la importància de la formació dels agents sanitaris; i, en darrer lloc, col·laborar perquè tots siguem conscients de la importància de la Pastoral de la Salut.

El proper dissabte, dia 11, celebrarem a tota l'Església i, especialment a Lourdes, la XXV Jornada Mundial del Malalt. El papa Francesc recorda en el missatge que ens ha adreçat que Bernadette, «gràcies a la pregària, transforma la seva fragilitat en recolzament per als altres, gràcies a l'amor es fa capaç d'enriquir el seu proïsme i, sobretot, d'oferir la seva vida per la salvació de la humanitat». També subratlla que «els malalts, els qui sofreixen, porten amb ells no sols el desig de curar-se, sinó també el de viure la pròpia vida de manera cristiana, fins a la donació com a veritables deixebles missioners de Crist».

És una ocasió propícia per a reflexionar sobre el fet que el sofriment forma part de l'existència humana. Convé fer tot el que sigui possible per a alleugerir-lo, lluitar per a limitar-lo, però no podem suprimir-lo del tot. Ara bé, el que ens asserena no és precisament fugir davant el dolor, ni tampoc rebel·lar-nos contra Déu o contra els altres, sinó l'actitud d'acceptar el sofriment tot demanant forces al Senyor per a carregar la creu de cada dia, per a trobar-hi un sentit mitjançant la unió amb Crist, que ha sofert amb

amor infinit i que ens ha manifestat d'aquesta manera el seu amor.

A la nostra societat cada vegada més *ligh* a l'hora de l'esforç i del sacrifici, el sofriment esdevé una mena d'assignatura massa difícil d'aprovar. A la vegada, reconeixem amb el sant pare Benet XVI (cf. encíclica *Spe salvi*) que la relació amb el sofriment i amb els qui sofreixen és el que determina el nivell moral dels individus i de la societat sencera, el que mostra la seva grandesa o la seva misèria. Una societat que no accepta els malalts i no és capaç de contribuir a fer que el patiment sigui compartit i suportat també, interiorment, és una societat inhumana i, en definitiva, decadent.

Un patiment compartit fa més lleugera la càrrega del qui pateix i fa madurar al cirneu que actua solidàriament. Acompanyar els qui pateixen és la manera més profunda de viure la relació amb el germà, i és un bon camí per a madurar com a persones i com a cristians. Cadascú de nosaltres forma part de la vida, de la història. En aquesta història tots som importants, tots tenim una paraula a dir, una missió per portar a terme. Es tracta d'omplir cada moment de fe, esperança i amor, de lluitar cada dia per a superar les dificultats, les penes, les pors, perquè el món sigui una mica més lluminós i humà, perquè s'obrin les portes de l'esperança i del futur per a tots.

Agraïm el seu treball a tots els qui dediquen la seva vida i el seu temps a la Pastoral de la Salut: metges, infermers, voluntaris, col·laboradors de les parròquies i tots els consagrats i consagrades que serveixen els malalts i els necessitats; també a les institucions eclesials i civils que treballen en aquest àmbit; i a totes les persones que cuiden amb amor els seus familiars malalts.

ENTREVISTA

Estudiar amb valor afegit

DAVID ABADÍAS

La Facultat Antoni Gaudí d'Història de l'Església, Arqueologia i Arts Cristianes (FHEAG / www.facultatantonigaudi.cat) ofereix ensenyaments de grau i de màster, però també la modalitat d'aula oberta dirigida a alumnes oients que desitgin completar la seva formació cultural o humanística. En aquesta darrera modalitat, les matèries que es proposen tenen com a objectiu presentar la relació entre la història, la teologia i l'art en el marc del necessari diàleg fe i cultura en el món d'avui. El Dr. David Abadías és el degà de la Facultat Antoni Gaudí.

Quines matèries s'impartiran en les aules obertes?

En són cinc i representen una oportunitat per conèixer amb profunditat i precisió la creació artística des de les seves diferents manifestacions, i amb la necessària contextualització històrica. Aquestes matèries són: grans obres de la música sacra, teologia i cinema, l'art espiritual del camí cistercenc, història de l'Església a Catalunya i història de l'art cristià modern i contemporani.

Quin és el valor afegit de la FHEAG respecte qualsevol altre grau, màster o diploma similar?

El valor afegit s'articula entorn de dos grans àmbits. El primer és el fet que al costat dels especialistes que imparteixen les assignatures també es compta amb la col·laboració d'artistes i estudiosos amb qui els alumnes tenen l'oportunitat de compartir els coneixements. El segon és la possibilitat de poder realitzar pràctiques en els principals arxius eclesiàstics, així com tenir accés al ric patrimoni arquitectònic del nostre país.

És estudiar amb l'obra d'art al costat...

Sí, en el rerefons de tot plegat hi ha la capacitat de fer la lectura de l'art i de la història des de les claus cristianes amb què es va forjar, tant simbòlicament com conceptual, cosa que permet una comprensió global i molt més afinada de la seva riquesa i fecunditat.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Vull acompanyar l'avi

L'avi està malalt. Ho sap. S'enfronta a les incògnites de la malaltia amb pau i amb confiança en Déu. Envoltat per la família, l'esposa, els seus set fills, els néts, va veient com s'apropa l'hora de tornar a l'amor definitiu de Déu. El mossèn de l'hospital on és des de fa unes setmanes li porta la comunió cada dia. Ha participat en la unció dels malalts a les celebracions comunitàries, a la paròquia. Ha tingut sempre clar que no és només el sagrament dels qui es troben en perill de mort i l'ha rebut diverses vegades des que va començar a sentir-se en la vellesa. Una i altra vegada ha estat la unció que reconforta. «Si entre vosaltres hi ha algú que està malalt, que faci cridar els qui presideixen la comunitat perquè l'ungeixin amb oli en nom del Senyor i preguin per ell. Aquesta pregària, feta amb fe, salvarà el malalt» (Jn 5,14-15). Ara, però, voldria tornar-la a rebre, i també l'eucaristia, com a viàtic. Fins ara ha estat aliment per al camí de la vida; ara sap que serà aliment per al camí de retorn al Pare, aliment per al camí cap a la trobada definitiva. Voldria que fos en una missa familiar, amb tots els qui estima i pels qui se sent estimat.

Exposa a la família el seu desig, acollit amb molt bona disposició per tothom, i acorden que demanaran a un mossèn amic de la família que celebri la missa a la capella de l'hospital, perquè hi puguin ser tots. Es produeix un cert enrenou familiar: fixar el dia i l'hora, trucades, parlar amb el mossèn, amb el responsable de la capella... Els més petits pregunten: «Què és la unció dels malalts? Què vol dir viàtic? Podrem anar-hi tots?...» En aquesta situació nova per als néts, i enmig d'aquestes preguntes, una néta que està seguint el segon curs de la catequesi de preparació per a la primera comunió, planteja als seus pares: «Voldria fer la comunió en la celebració de l'avi. El vull acompanyar i que ell m'acompanyi». «Qui menja la meua carn i beu la meua sang, té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia» (Jn 6,54). I així va ser, amb una total senzillesa.

Unes setmanes després l'avi, amb la salut encara feble, sortí de l'hospital i retornà a casa. Fins que Déu vulgui. Sap que un dia unirà la pròpia mort a la de Jesucrist. L'eucaristia va ser viàtic, aliment en el seu camí de retorn al Pare. Per a la néta, aliment per al camí de la vida que tot just enceta.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Para enfermos y a quienes sufren

Todos hemos conocido y tratado a personas que llevaban muchos años enfermas. Una joven me escribía el siguiente testimonio:

«He sufrido mucho. A los tres años enfermé de polio. Ahora tengo 18. Estoy sentada en una silla de ruedas. Estudio. Intento afrontar mi situación y, gracias a Dios, he logrado **dar sentido** a mi **vida**: mentalmente, anímicamente, **espiritualmente**.

»He descubierto que hacerlo y sufrirlo **todo** por **amor a Jesús**, me libera, me hace fuerte, estoy contenta, me ayuda, me sirve y después intento **comunicarlo** —ser pequeño **fermento** tal como nos pide Jesús en el Evangelio— a quienes están a mi lado, con una **sonrisa** y la sencilla **ale-**

gría. Intento seguir aquello de santa Teresita:

»“Prodigaos a los **demás**. Ofreced vuestra **tranquilidad**. Regalad vuestro **descanso**. Quien se repliega en **sí mismo esteriliza su alma**. Desde que me propuse que **no debo buscarme a mí misma**, llevo una vida **más feliz** de lo que se pueda **imaginar**”.

Jesús se **identificó** con los **enfermos**, con los **pobres**, con los que **sufrir y lloran**. San Juan Pablo II afirmó: «**Allí donde sufre** una persona, **allí está Cristo**, quien **ocupa su lugar**.»

Y es que: «Desde la venida de Cristo hemos quedado **libres: no del mal de sufrir... sino del mal de sufrir inútilmente**.»

Lectures de la missa diària i santoral

6. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadócia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliàna, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

9. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. □ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

12. ■ (■ Barcelona ciutat) † Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,16-21 / Sl 118 / 1Co 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o bé: 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral. Sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia**Lectura del llibre d'Isaïes** (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per reraguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens". Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyaies amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, / i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres, no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavats a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava, no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, ¿amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor: «Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentendas de los tuyos. Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor.

»Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy". Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía.»

Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbre a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»

Sou la llum del món

Vosaltres sou la sal de la terra. Vosaltres sou llum del món. Vosaltres sou com una ciutat dalt d'un turó. No us podeu amagar.

La sal és un element necessari. Era un bé preuat i escàs. El *salari* era la paga dels soldats per comprar sal... Els cristians som per al món allò que és la sal per als aliments: conservar, amanir, donar gust. Ho serem si ens fem presents en els nostres ambients amb la discreció de la sal. Malament quan n'hi ha massa. Malament si no n'hi ha o n'hi ha poca.

Sou la llum. El millor comentari ens el fa la primera lectura: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds. Si algú no té roba, vesteix-lo». Ser hospitalaris, acollidors de la gent desconeguda i necessitada, remeiant en la mesura que puguem les seves necessitats bàsiques. «Són germans teus», ens diu Isaïes.

Fent això «s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia».

A Israel hi havia ciutats de refugi on acudien els qui n'havien fet alguna per un accident desgraciat, sense voler. Som ciutats de refugi quan aollim generosament el qui se'ns acostava cercant amor i comprensió.

Som la llum del món i la sal de la terra. Som ciutats de refugi. No ens podem amagar ni camuflar. Que tothom que vegi les nostres bones obres, conegui i experimenti la bondat de Déu, l'estimi i li doni gràcies.

Déu, el nostre Pare, és glorificat quan els seus fills i filles tenim envers tothom la mateixa actitud d'amor que Ell té envers nosaltres. Com a cristians som sagraments —signes visibles— de la cara oculta de Déu.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 5 de febrer, a les 12.15 h. Missa i benedicció dels nous locals de Càritas a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Bigues.

Dilluns 6 i dimecres 7 (matí i tarda). Assisteix al curs de Lideratge pastoral.

Dimecres 8, a les 12 h. Inauguració dels nous locals de Càritas parroquial a Vilanova del Vallès.

Divendres 10, a les 13 h. Missa de Santa Escolàstica amb la comunitat benedictina del Santuari de Santa Maria de Puiggraciós; **a les 20.30 h,** Escola de Pregària per a Joves, a la Catedral.

Diumenge 12, a les 11 h. Missa de la festa patronal a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa.

ri. Concelebrà la Missa i compartí la seva experiència amb l'equip de formadors i els seminaristes.

Festa de Sant Vicenç a la Creu Alta. La parròquia de Sant Vicenç, a la Creu Alta de Sabadell Vallromanes celebrà la festa del seu sant patró el diumenge 22 de gener. Presidí la celebració de l'Eucaristia Mn. Alfons Gea, Rector i concelebraren diversos preveres de l'Arxiprestat. Els fidels ompliren el temple i pogueren gaudir de les reformes que s'hi estan fent.

Notícies

Mn. Xavier Serra, missioner, visita el Seminari. Dilluns 16 de gener, Mn. Xavier Serra, sacerdot diocesà que serveix com a missioner a la prelatura de Canaima (Venezuela) visità el Semina-

Agenda

Curs de formació en Lideratge pastoral. Organitzat per ESADE amb la col·laboració del Bisbat de Terrassa. Adreçat a preveres de la diòcesi de Terrassa. Impartit per professors d'ESADE Business School a la Cúria diocesana. Es treballarà a partir de les classes magistrals dels experts, el treball en grups i la posada en comú. Els dilluns i dimarts 6 i 7 de febrer, 13 i 14 de febrer, 24 i 25 d'abril de 10 a 18.30 h (dinar inclòs).

Curs de Formació del Centre d'Orientació Familiar. *L'escolta empàtica en les situacions de crisi*, a càrrec de la Sra. Neus Calleja, psicòloga, directora del *Telèfon de l'Esperança* de Barcelona. Dissabte 11 de febrer, de 10 a 14 h, c/ Duran i Sors 11, Sabadell. Obert a totes les persones interessades. Inscripcions: delegaciofamilia@bisbatdeterrassa.org

Festa de la Mare de Déu de Lourdes. Dissabte 11 de febrer. Lloc: Catedral de Barcelona. De 9.30 i 11.30 h: Missa a la capella del claustre; a les 18 h, Sant Rosari; a les 19 h, Missa a l'altar major i processó de les torxes per la basílica i el claustre. Organitza l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la Província Eclesiàstica.

Pregària de Taizé. Dissabte 11 de febrer, a les 21 h, a la parròquia de Sant Pere d'Octavià (Monestir), Sant Cugat del Vallès. Assaig previ a la Casa Abacial. Info: taizesantcugat@gmail.com

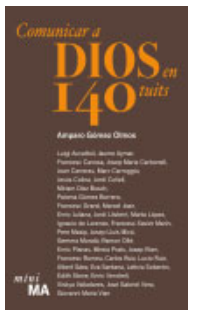
VIII Setmana de la Família: «Família: alegria i amor». Del 17 al 26 de febrer de 2017. Activitats a les parròquies.

VI Trobada d'acollidors de nuvis. A la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui, dissabte 25 de febrer, a les 10.30 h. Presidirà Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar.

Eucaristia de cloenda de la VIII Setmana de la Família. Diumenge 26 de febrer, a les 20 h, a la Catedral. Presidirà Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa.

Publicacions

Comunicar a Dios en 140 tuits, d'Empar Gómez Olmos, Editorial Càtedra Ramon Llull Blanquerna. L'autora és delegada de Mitjans de Comunicació Social de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Jornada Mundial del Enfermo

El papa Juan Pablo II instituyó el 13 de mayo de 1992 la Jornada Mundial del Enfermo, que se celebraría cada año el día 11 de febrero. El objetivo era múltiple: sensibilizar sobre la necesidad de asegurar la mejor asistencia posible a los enfermos; ayudar al enfermo a valorar y a asumir el sufrimiento; hacer que las diócesis, las comunidades cristianas y las familias religiosas se comprometan en la pastoral sanitaria de manera especial; favorecer el compromiso del voluntariado; recordar la importancia de la formación de los agentes sanitarios; y, por último, colaborar para que todos seamos conscientes de la importancia de la Pastoral de la Salud.

El próximo sábado, día 11, celebraremos en toda la Iglesia y, especialmente en Lourdes la XXV Jornada

Mundial del Enfermo. El papa Francisco recuerda en el mensaje que nos ha dirigido que Bernadette, «gracias a la oración, transforma su fragilidad en apoyo para los demás, gracias al amor se hace capaz de enriquecer a su prójimo y, sobre todo, de ofrecer su vida por la salvación de la humanidad». Subraya también que «los enfermos, los que sufren, no sólo llevan consigo el deseo de curarse, sino también el de vivir la propia vida de modo cristiano, llegando a darla como verdaderos discípulos misioneros de Cristo».

Es una ocasión propicia para reflexionar sobre el hecho de que el sufrimiento forma parte de la existencia humana. Conviene hacer cuanto sea posible para aliviarlo, luchar para limitarlo, pero no podemos suprimirlo

totalmente. Ahora bien, lo que nos da serenidad no es precisamente huir ante el dolor, ni tampoco rebelarnos contra Dios o contra los demás, sino la actitud de aceptar el sufrimiento pidiendo fuerzas al Señor para cargar la cruz de cada día, para encontrar en él un sentido mediante la unión con Cristo, que ha sufrido con amor infinito y que de este modo nos ha manifestado su amor.

En nuestra sociedad cada vez más *light* en la hora del esfuerzo y del sacrificio, el sufrimiento se hace una especie de asignatura demasiado difícil de aprobar. A la vez, reconocemos con el santo padre Benedicto XVI (cf. encíclica *Spe salvi*) que la relación con el sufrimiento y con aquellos que sufren es lo que determina el valor moral de los individuos y de la sociedad entera, lo que muestra su grandeza o su miseria. Una sociedad que no acepta los enfermos y no es capaz de contribuir a que el sufrimiento sea compartido y soportado también, interiormente, es una sociedad inhumana y, en definitiva, decadente.

Un sufrimiento compartido hace más ligera la carga de quien sufre y

hace madurar al cirineo que actúa solidariamente. Acompañar a quienes sufren es la manera más profunda de vivir la relación con el hermano y es un buen camino para madurar como personas y como cristianos. Cada uno de nosotros forma parte de la vida, de la historia. En esta historia somos todos importantes, todos tenemos una palabra que decir, una misión para llevar a término. Se trata de llenar cada momento con fe, esperanza y amor, de luchar cada día para superar las dificultades, las penas, los miedos, a fin de que el mundo sea un poco más luminoso y humano, para que se abran las puertas de la esperanza y del futuro para todos.

Agradecemos su trabajo a todos los que dedican su vida y su tiempo a la Pastoral de la Salud: médicos, enfermeros, voluntarios, colaboradores de las parroquias y a todos los consagrados y consagradas que sirven a los enfermos y necesitados; también a las instituciones eclesiales y civiles que trabajan en este ámbito; y a todas las personas que cuidan con amor a sus familiares enfermos.